

Alfred Christensen: Som Medlem af det nedsatte Udvalg har jeg arbejdet med til at fremme denne Sag under Hensyn til, at man ved en samlet Helligdagslov kunde naa til en Ophævelse af de gamle og ved Kodifikationen gøre det muligt, at Folk kunne faa at vide, hvad der er bestaaende Helligdagslov, hvilket nu til Dags kan være temmelig vanskeligt. Hvad jeg sympatiserer med i Loven foruden Kodifikationen, er de Bestræbelser, der gaa ud paa at sikre de i Andenmands Tjeneste arbejdende Adgangen til en bestemt Hviledag, og at saa Folkekirkens Helligdag nu ligesom tidligere er valgt til Hviledag, kan jeg ikke have noget imod. Bestemmelserne om Indførelse af Hviledag ere jo temmelig udtømmende. Det er jo saaledes, at naar Loven udkommer med de Ændringer, her foreslaas fra Udvalgets og dets Flertals Side, ville de fleste i Andenmands Tjeneste arbejdende have en ugentlig Hviledag. Der er visse Forretninger, Kontorforretninger og saadan noget, der ikke falder ind derunder, men det bliver ikke i saa stort et Omfang. Den ugentlige Hviledag bliver slaaet fast som en Hviledag over hele Landet, og det er gjort temmelig godt og udtømmende. Det er i væsentlig Grad gjort paa Basis af de Adresser, der ere komne ind fra de forskellige Fags Udøvere, og fra Udvalgets og Tingets Side er der vist Imødekommen mod de Ønsker, der ere komne til Orde i selve Befolkningen. Derfor maa det ønskes, at naar og om dette Forslag bliver til Lov, den da maa vinde Befolkningens Tilfredshed.

Selvfølgelig mener jeg ikke, at man i alle Tilfælde har været heldig, jeg skal nævne noget saadant som, at man har undtaget Arbejde i Mejerierne fra Helligdagsfreden i Betragtning af, at Mælken ikke kan taale at staa Søndagen over, mens man ikke har undtaget, en saa let fordærvelig Vare som Jordbær, der dog ligesaa daarlig kan taale at staa Søndagen over. Saa meget Mejerist ere vi dog alle, at vi vide, at man kan kærne Smør af sur Mælk og Fløde, men vi kunne ikke om Mandagen sælge sure og gærede Jordbær, de ere ubrugelige og ikke noget helst værd. Men i øvrigt er Hviledag jo blevet indført paa en temmelig omfattende Maade, og i det store og

hele efter de Ønsker, der ere blevne fremsatte. For saa vidt kan jeg være tilfreds dermed, navnlig da der ikke er gjort nogen Indskrænkning i mine kære Barbereres Ret til at barbere paa enhver nok saa høj Helligdag, saa jeg har ikke nogen Frygt for at lægge mig ud med min ordførende Stiller, som er Barber, og som bliver ulykkelig, hvis man foretager Indskrænkninger i hans Næringsfrihed.

Med Hensyn til Anordningen af Lovens Bestemmelser vedrørende *Helligholdelse* af Hviledagen have vi været mindre heldige. Ikke fordi der lægges Baand paa Handlefriheden, vi have været vante til det, og skulde det være nødvendigt at sikre Gudstjenesten mod at blive forstyrret, saa har jeg ikke noget imod, at Lovgivningsmagten træder til for at sikre det. Jeg mener, det er ikke nødvendigt, der er ikke her i Landet mange Eksempler paa, at Gudstjeneste er bleven forstyrret af ilde-sindede Folk. Folk, der vilde forstyrre alvorlige Menneskers alvorlige Gudstjeneste, vilde blive regnede for Æsler, og saadant noget vilde ikke blive taalt. Jeg tror, at Kirkens Stilling er saa stærk, at den kan undvære Bestemmelser i Lovgivningen, som indskrænke Borgernes Handlefrihed af Hensyn til Kirkefreden. Det tror jeg, men der er andre, som ikke tro det, og jeg skal ikke sætte mig imod disse Bestemmelser, hvis Folkekirken og de andre religiøse Samfund ikke ere stærke nok, saa lad os frede dem. Jeg tror ikke, det er nødvendigt. Jeg tror, at Befolkningen har saa stor Respekt for andre Folks Mening, at den ikke lægger Menighedens Gudstjeneste Hindringer i Vejen. Men naar vi ere inde paa Bestemmelser angaaende Helligdagene, ere vi ved at gaa for langt. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at Helligheden i Befolkningen har forskellige Grader, saa at man f. Eks. taler om hellige Redskaber og til Dels hellige Redskaber. Jeg har en Gang hørt den Spade, hvormed Jorden kastedes paa et bedre Lig, blive betegnet som et til Dels helligt Redskab. Siden da har jeg faaet noget derimod, jeg kan ikke lide Begrebet „til Dels hellig“. Skal det være helligt, saa maa det være af første Sort. Nu har man imidlertid i § 10 lavet et til Dels helligt Redskab ved at